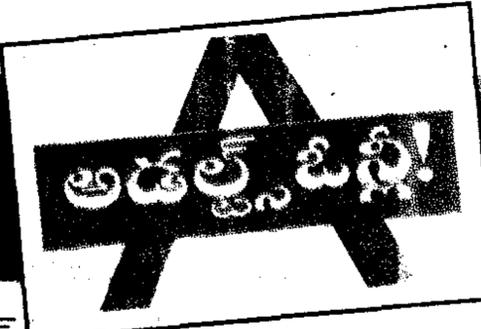

ముద్దరాలి ముద్దు

వస్తాయి. రాశిపోసిన సౌందర్యానికి మారుపేరులా వుంటుంది ఉష. ఆమెని తలచుకున్నంతసేపే మనసులో ఏదో తెలిని పరవశం. తీయని మధురానుభూతి. చల్లని పిల్లతెమ్మల సున్నితంగా హాయిగా తాకినట్టుగా ఆమెని గురించిన ఆలోచనలు అతనికి గిలిగింతలు పెడుస్తాయి.

బస్సెక్కి తనకి కేటాయింపు పుష్ బాక్స్ సీట్లో రిలాక్సింగ్ గా కూచున్నాడ చైతన్య.

మూడు సంవత్సరాల గాప్ తరువాత మామయ్య వాళ్ళింటికి వెళ్తున్నాడు. అది కూడా కంప్యూటర్ ఇంజనీర్ గా ఉద్యోగం సాధించిన తర్వాత సగర్వంగా. దేన్నయితే తన సాధించేవరకు తమ ఇంట్లో అడుగుపెట్టవద్దని ఉష తనకు కండిషన్ పెట్టింది అది సాధించి మరీ వెళ్తున్నాడు.

అతని మనసునిండా మరదలును గురించిన మధురోహాలు గిలిగింతలు పెడుతున్నాయి. అతని కళ్ళముందు ఉష కళ్ళమంగళ రూపం చిలిపిగా కదలాడుతోంది.

ఉష! నిజంగా ఉష అప్పుడే ఉదయిస్తున్న సూర్యకిరణాల కాంతివంటి ముఖవర్ణాన్ని ముగ్ధ. సన్నగా, పొడవుగా, ఎర్రగా, చూడగానే ఆకర్షింపే రూపంతో వయసుకి మించిన తెలివితేటలతో దరహాస చంద్రికలనూ దజల్లుతూ నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ గలగల పారే నెలయేరును గుర్తుకు తెస్తుంది. మామిడి పండును కడుపారా భుజియి ముత్యం కొమ్మల లేత రెమ్మల మధ్య కూచుని కుహూకుహూ అని ఆహవాలు చేసే కోయిల గుర్రెస్తుంది. పరిమళాలు గుబాళింపచేసే విరజాజి మొక్క, అప్పుడే తన విచ్చుకుంటున్న కలువకన్నె స్ఫురణకు

మూడేళ్ళ క్రితం ముచ్చట్లు మనసు ఫిరల్లోంచి తీయగా హాయిగా తొంగి చూసాయి.

మూడేళ్ళ క్రితం సంక్రాంతి పండుగకు మామయ్య వాళ్ళ వూరు నిరిపురం వెళ్లాడు తను. పండుగ నాలుగురోజులు నాలుగు క్షణాల్లా గడిచిపోయాయి. తనకింకా వుండాలనే వుంది. మామయ్య, అత్త కూడా చాలా బలవంతం చేశారు ఉండమని. ఉష అమాయకమైన కళ్ళనిండా తనని ఉండమని అభ్యర్థిస్తున్న గాఢమైన కోరిక! అయినా తనకి సెలవు లేకపోవడం, మర్నాటి నుంచి ప్రాక్టికల్ క్లాసులుండటం అతన్ని నిలువనీయకుండా చేశాయి.

ఆ నాలుగు రోజుల్లోనూ కేవలం నాలుగైదుసార్లు మాత్రమే ఉష తనతో మాట్లాడింది. అయినా ఆ నాలుగు మాటలు నాలుగు సంవత్సరాలకి సరిపడే కబుర్లని మాలకట్టి అతని గుండె మెడలో వేశాయి. నాలుగు వసంతాలకి సరిపడే దివ్యానుభూతిని అతని మనసు నిండా పరిమళాల గుబాళింపును నింపాయి.

తను గుమ్మంలోకి అడుగుపెట్టిన మరుక్షణం ఆమె తన సోగకళ్ళతో సాదరంగా ఆహ్వానించింది. ఇల్లంతా ఎంతో ముచ్చటగా అలంకరించబడి వుంది. సంక్రాంతి పండుగ శోభ చూడాలంటే పల్లెసీమల్లోనే చూడాలి. తను నగరంలో వుంటున్నాడని గొప్పగా చెప్పుకోవడానికేగానీ అక్కడ జీవితమంతా యాంత్రికమే!

ఇంటిని తీర్చిదిద్దడంలో ఉష తీసుకున్న ప్రత్యేక శ్రద్ధ అడుగడుగునా, అణువణువునా కనిపించింది చైతన్యకి. తాతల కాలంనాటి ఇల్లయినా ఎప్పటికప్పుడు ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుని రిపేర్లు చేయించి పెయింటింగ్ వేయించడంవల్ల సర్వాంగ సుందరంగా తీర్చిదిద్దకుని కొత్త ఇల్లులా కళకళలాడుతుంటుంది.

చిరెమ్మడి బచ్చారావు

యూనివర్సిటీ ఫస్టున రావాలి. గోల్డ్ మెడల్ నందు తాలి." "ఓ తప్పకుండా సాధిస్తాను." "ఇలా డైవర్ట్ అయితే సాధించడం కష్టం." "ఇంతకీ నాక్కాబోయే భార్యను కళ్లారా చూకోవడం తప్పా?" "తప్పే మహాశయా! దేనికైనా సమయం వందర్భం ఉంటాయి. ఆ సందర్భమింకా రాలేదు."

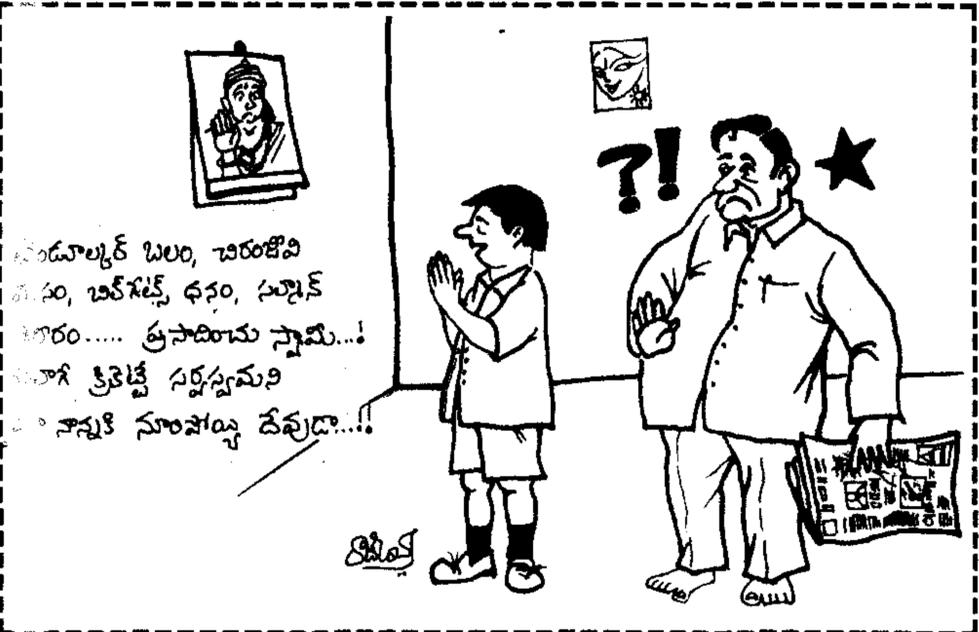
"ఓసారి నీ ముంజేతినిలా ఇవ్వు." "ఎందుకు?" రెప్పలల్లార్చుతూ అడిగింది. "ముద్దు పెట్టుకోవాలి." "ఎంత డైర్యం నీకు? ఎక్కడో చోట ముద్దు పెట్టుకోకపోతే ఉండలేవన్నమాట." "పోనీ నేను చేయబోయే పని నువ్వు చేయడమా?" "అ...ఎంటి?" "అదే నువ్వు ముద్దు పెట్టుకోకూడదూ ననుభవించి చూడు." "ఏం కాదు. బుగ్గివ్వనా, చెయ్యివ్వనా?" "ఏదీ ఇవ్వొద్దు మహాశయా! నీ చెవి ఇవ్వు." "ఎందుకు?" "మెలిపెట్టడానికి. మరి బరితెగించిపోతున్నావేమీ." "నీ మూలాన్నే!" "నేనేం చేశాను?" "ఇంతందంగా ఎందుకున్నావు మరి?" "బాగుంది. అందంగా వుండడం నా తప్పా." "ముద్దు పెట్టుకోవడం నా తప్పా?" "ఇదిగో ఆఖరిసారిగా చెప్తున్నాను. ఈసారి దగ్గర ముద్దు సంగతి ఎత్తావంటే ఊరుకోవడం నా తప్పా. బాగా చదివి గోల్డ్ మెడల్ సంపాదించాక ముద్దు చూడటానికి రా. అప్పుడిస్తాను నువ్వడిగింది."

"ఎమడిగినా ఇస్తావా?" "ఎమడుగుతావు? ముద్దేకదా!" "ఏదడిగినా ఇస్తానన్నావు. నా ఇష్టమొచ్చింది అందుకు తగు." "నాకిష్టమైతే ఇస్తాను." "సరే. ఈసారికి ఊరుకుంటున్నాను. బిటోక్స్ పరీక్షలు రాసి గోల్డ్ మెడల్ సంపాదించాకనే వస్తాను. జస్ట్ త్రీ ఇయర్స్. త్రీ మంథ్స్ లా గడిచిపోతాయి" చైతన్య గొంతులో దృఢ నిశ్చయం ధ్వనించింది.

ఉప ముఖంలో విజయం సాధించిన చిరునవ్వు. "గుడ్! ఆ మాట మీదే వుండు. ఇంకో నాలుగు రోజులుండవా?" వేడికోలుగా అంది. "ఊహూ! రేపే ప్రయాణం!" చెప్పాడు చైతన్య.

బస్ ఓ కుదుపుతో ఆగింది. ఆలోచనల నుంచి ఉలిక్కిపడి బయటపడ్డాడు చైతన్య. "సిరిపురం దిగండి" అంటున్నాడు కండక్టర్. హడావుడిగా ఏర్ బ్యాగ్ భుజానికి తగిలించుకుని బస్ దిగేశాడు చైతన్య. ఎద్దులబండి సిద్ధంగా వుంది బస్టాండులో. బండి దిగుతుండగానే ఉప గుమ్మంలోనే ఎదురయింది. మూడేళ్ల సుదీర్ఘ కాలం ఉపలో పెద్ద మార్పు తేలేదుగానీ మునుపటికన్నా అందంగా వుంది. కాస్త ఒళ్లు చేసింది. అతన్ని

అతని చివరి మాట విని విస్తుపోయి చూసింది ఉప. చైతన్య చల్లగా చూసి మెల్లగా అనల్నాడు. "నా ఉప చాలా మంచి పిల్ల. జస్ట్ త్రీ మంథ్స్ త్రీ డేస్ లా గడిచిపోతాయి. ఆరోజు కోసం ఇద్దరం ఎదురు చూద్దాం." "ఎంతగా ఎదిగిపోయావు బావా! హాట్ బావా! నీ నిగ్రహానికి, స్థిర నిర్ణయానికి జోహార్లర్చిస్తున్నాను" గర్వంగా, అంతకు మించిన తృప్తితో అన్నది ఉప. చైతన్య నవ్వుతూ చూసాడు మరదలి వంక.

కళ్లతోనే అహ్వానించింది. రాత్రి భోజనాలయ్యాక సన్నజాజి పందిరి కింద వేసిన మంచంమీద నడుం వాలాడు చైతన్య. "నిద్రపోతున్నావా బావా?" అంటూ అతని మంచంమీద చివరగా కూర్చుంది ఉప. "అరె...ఎమిటిది?" చటుక్కున లేచి కూచున్నాడు చైతన్య. "అదేంటలా భయపడిపోతున్నావు?" "అరుబయట, పైగా అత్త మామయ్య అటు ఇటు తిరుగుతున్న సమయంలో మనం ఇలా ఒకే మంచం మీద...ఊహ...బావుండదు" "ఎందుకు బావుండదు. కాబోయే భార్యభర్తలం. మనం ఎవరి గురించయినా ఎందుకు భయపడాలి?" "కాబోయే భార్యభర్తలమేగానీ ఇంకా కాలేదుగా. మన హద్దుల్లో మనముండాలి." "కానీ బావా నిన్ను చూస్తూ ఇలా చేతులు ముడుచుకుని కూచోలేకపోతున్నాను. ఏదీ నీ బుగ్గిలా ఇవ్వు." "ఎందుకు?" విస్తుపోయి చూసాడు చైతన్య. "ఎందుకంటే ముద్దు పెట్టుకోవడానికి" అతని ముఖాన్ని రెండు చేతులతోను పట్టుకుని అతని ముఖం మీదకి వంగింది ఉప. "వద్దు...వద్దు" విడిపించుకోబోయాడు చైతన్య. కిలకిలా నవ్వింది ఉప. "ఎమిటి బావా ఆడపిల్లలా మరి కంగారు పడిపోతున్నావు? ఎందుకంత భయం?" అన్నది. "నువ్వు మగాడిలా అడ్వాన్స్ అయిపోతున్నందుకు. నువ్వు నా ఉపవేనా అని అనుమానం కలుగుతోంది." "ఏం బావా! ముద్దడిగితే తప్పా?" "తప్పే! నువ్వు బిఎస్సీ యూనివర్సిటీ ఫస్టున రావాలి. గోల్డ్ మెడల్ సంపాదించాలి. అప్పుడు ముద్దయినా, ముచ్చటయినా మరొకటైనా!" అతను తనను ఆట పట్టిస్తున్నాడని ఉపకర్ణమైపోయింది. గతంలో అతను ముద్దు పెట్టుకోబోతే సరిగ్గా ఇదే మాట అన్నది. ఇప్పుడు అతనదే రిపీట్ చేస్తున్నాడు. "బావా...నువ్వు" అని చెవి మెలిపెట్టింది. నవ్వేశాడు చైతన్య. "అన్నీ సాధించావని, నా అంతట నేను వచ్చి ముద్దివ్వబోతే ఇంత బెట్టా? మగాడిననిపించుకున్నావు" బుంగమూతి పెట్టి అంది ఉప. చైతన్య ఆమె కళ్లలోకి ప్రేమగా, ఆర్తిగా, ఆప్యాయంగా, ఆరాధనగా చూసాడు. అతని మాటలు ఆమె చెవిలో వెన్నెల సోనలుగా ధ్వనించాయి. "ఆ రోజు నువ్వు నా కర్తవ్యాన్ని గుర్తు చేసావు. పట్టుదలతో నీ ఛాలెంజ్ నే మననం చేసుకుంటూ దీక్షగా చదివి అనుకున్నది, నువ్వడిగింది సాధించాను. అప్పుడు మనసు పరిపక్వం కాని వయసులో నిన్ను ముద్దడిగాను. మూడేళ్ళ తర్వాత ఈ రోజు ఆలోచిస్తుంటే అప్పుడు ఎంత పొరపాటుగా ప్రవర్తించానో అర్థమవుతోంది. మామయ్యకు చెప్పాను. నీ పరీక్షలు కాగానే వేసవిలోనే మన పెళ్లి. ముద్దు ముచ్చటల్లన్నీ మన పెళ్లయ్యాకనే. బాగా చదువుకో. నేను రేపు ఉదయమే వెళ్లిపోతున్నాను."